

תורה תורה תורה

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת ויצא

לע"נ הצדיק הטחוד

רבנו משה אהרן פינטו זיע"א
והרבנית מידלן מוזל טוב זיע"א
ולהבדיל לדפואת האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

אגרות רבינו האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א לשענה ולדורות יצילנו מכל רע

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה"

רק בכוח התורה האדם יכול להתמודד עם כל קושי בחיים וגם לחיות כיהודי בין הגוים צריך לדעת יסוד גדול, מתי רואים שהשטן מרקד ויש זמנים של חרב ומלחמה, כל יהודי בכל מקום שנמצא, צריך להיות דבוק בקב"ה ולהיכנס לתוך התיבה, לתוך העיר מקלט התורה הקדושה ואז הוא נשמר וניצל מכל דבר רע. וכך אנחנו מוצאים אצל יעקב אבינו, אחרי שלקח את הברכות מעשו, רבקה ויצחק שולחים אותו ללבן ששם יתחתן. ואומר רש"י בסוף הפרשה הקודמת (כה, ט) נטמן בבית עבר בהליכתו לבית לבן ללמוד תורה ממנו, שיעקב הלך מייד לבית מדרשו של עבר ללמוד תורה. וידוע שהיו שני בית מדרש, אחד של שם ואחד של עבר. כל עוד יעקב אבינו היה אצל יצחק, הוא למד אצל שם. אחרי שעשו רצה להרוג אותו, עבר ללמוד בבית המדרש של עבר י"ד שנים ואחרי שעבר י"ד שנים, הוא יכל ללכת ללבן ולהתחתן עם רחל. רבותינו הקדושים שואלים מה יעקב אבינו השיג בי"ד שנים האלה? אלא רבותינו מלמדים אותנו יסוד גדול, עד עכשיו יעקב אבינו היה יושב אוהלים לומד אצל שם, נמצא עם יצחק אביו שלמד תורה על ברכי אברהם אביו, בית שמלאכי השרת נמצאים ומסתובבים בו. פתאום יעקב אבינו הולך לדרך חדשה בחיים להיות עם אנשים שיש בהם שקר ומרמה, אין בהם תורה וקדושה. לכן יעקב הולך לבית מדרשו של עבר י"ד שנים ללמוד שיטה חדשה איך מתמודדים בזמנים שאדם רחוק ממשפחתו ומביתו, איך האדם מתמודד ובונה את עצמו בין הגוים, עם אנשים רחוקים מתורה ומצוות. ז' שנים למד יעקב איך להתרחק מהרע ולהכניע את ז' כוחות הטומאה, וז' שנים השניות הוא למד איך לבנות את הטוב, להתגבר ולבנות בנפש שלו את ז' כוחות הקדושה. שם יעקב אבינו יסד לכל עם ישראל את הכוח והדרך להתמודד עם העולם, עם אנשים ללא יראת שמיים שלא קרובים לתורה ולמצוות. ואת הכוח הזה העביר יעקב אבינו הלאה ליוסף הצדיק "כי בן זקנים הוא לו" (בראשית לו, ג) כל מה שלמד יעקב העביר ליוסף בנו. יוסף הצדיק מגיל ג' שנים שאז ילד נהיה כבר בר דעת ויש לו כוחות יותר חזקים, לכן גם מספרים את שערו בגיל זה כי נוספת לו עוד מעלה בחיים.

ובוודאי יוסף הצדיק שהיה מגיל זה כמעלה גדולה ביותר, במשך י"ד שנים הוא מקבל מיעקב אבינו את כל מה שלמד בבית מדרשו של עבר, ואז בן י"ז שנים יוצא יוסף לגלות במצרים, לבית האסורים, לבית פוטיפר ולבית המלכות. את הכוח להתמודד שם בגלות עם כל הדברים הקשים, קיבל באותן י"ד שנים מיעקב, שיסלול לעם ישראל את הדרך והכוח לרדת למצרים ולהיות בין העמים, לעבור את הניסיון במצרים ומשם לצאת למדבר, לקבל את התורה הקדושה בהר סיני, להיכנס לארץ ישראל ולהיות העם הנבחר של הקב"ה. אם כך, יש לנו שתי דרכים בחיים, דרך של בית מדרשו של שם שיושבים ולומדים תורה בישיבה ומנותקים מכל העולם כולו, ודרך של בית מדרשו של עבר ששם מלמדים איך להתמודד בחיי העולם הזה בין אנשים ובין גוים. בפרשת השבוע אנו מוצאים איך עם ישראל מתחיל ללכת בדרך הקשה לבית המדרש של עבר, ללמוד להתמודד עם העולם הזה ושאר ההתמודדויות שבחיים. לכן בימים אלו שהם ימים לא פשוטים ועם ישראל נמצא במסלולים קשים ביותר, וכמה שהאדם חושב שהנה הגיע לנחלה, הקב"ה מעורר את כולם שעוד לא הגיעו לאיפה שצריכים להגיע.

לכן צריך לחזק את הנפש שלנו ולדעת שבית המקדש עדיין לא נבנה ועם ישראל והשכינה עדיין בגלות והקב"ה עדיין בצער. ומתי שיבוא המשיח, זה יהיה התיקון השלם והנחת האמיתית בכל העולם כולו. עד אז צריך לעבוד על אהבת חינום ועל כל היסודות שהביאו לחורבן הבית, ועד שלא יבנו אנחנו עדיין בגלות והקב"ה מזכיר לנו בכל פעם שאנו עדיין בגלות. וכל אחד צריך להיכנס לתוך התיבת נח שזו התורה הקדושה והמצוות, שהיא המקום הבטוח והמוגן להינצל מכל הדברים הקשים. ואדם שאין לו את הכוח הזה של התורה, הוא חלש ופגיע ואין לו את השמירה וההגנה של התורה.

נתחזק בלימוד התורה, באמונת חכמים, נחזיק כולנו בכל כוח בישיבה הקדושה "שובה ישראל" שהיא האור הגדול של הדור הזה, והיא משפיעה שפע רב בדברים שנראים לעין ובדברים שלא נראים לעין וכך נזכה לגאולה שלימה.

איגרת האדמו"ר פרשת שבוע עמ"ס 1

אור החיים הקדוש פלא יועץ עמ"ס 2

כתר קדושה רבנו חיים ויטאל עמ"ס 3

מחשבת הנפש נועם אלימלך עמ"ס 4

פרשת השבוע: ויצא הפטרה למנהג הסי פרדים: ועמי תלואים (הושע יא,ז-יב,ב)

כניסת שבת: 16:21 יציאת שבת: 17:14 צאת השבת לרבינו תם: 17:47

להצלחת נתנאל וחנה גבאי והילדים היקרים להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון משה חיים רפאל שירן חנה בת לאה בנימין

לערות וארות שלחו מייל alonharifpinto@gmail.com

אם נסתכל על כל חייו של יעקב אבינו, נראה שקורות חייו נוגדות לגמרי את מה שאומרת לנו התורה "יעקב איש תם (בראשית כה, כז), והלא כל חייו של יעקב נהג הוא בערמומיות, משינצל את עייפותו של עשו כדי לקנות את הבכורה במחיר של מנת עדישים בסך הכל, וגם שלבש את בגדי אחיו כדי לקבל את הברכות שרצה אביו לתת לעשיו, ועוד דברים רבים, איפה בדיוק התמימות כאן? התשובה היא, שבימינו אנשים חושבים שפירוש המילה תמים זה מישוהו שניתן לרמותו בקלות ואינו חכם. אך טעות ביד מי שחושב כך, פירוש המילה תמים - זה אדם ישר שמתנהג בישרות ואינו משקר את הבריות, אך עדיין לא טיפש ובשעת הצורך הוא יכול להתמודד מול כל אויב וכל צרה. וכך היה יעקב אבינו - הוא היה תמים, אך מנגד יכל הוא להתמודד נגד כל הבעיות. הבכורה וגם הברכות הגיעו ליעקב בניושר והוא גם ידע כיצד להשיג אותם ולא לתת להם ליפול ביד אחיו הרשע

"אור החיים הקדוש"

כענהג כבוד האדעו"ו ללמוד
בסעודה ראשונה של שבת

"פלא יועץ"

כענהג כבוד האדעו"ו בסעודה שנייה של שבת
ערך: אהבת רעים

אור החיים הקדוש פרשת ויצא

"והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' וכו' "

התורה בפרשת השבוע מספרת על יעקב אבינו שעבר על מקום שהתפ" ללו בו אבותיו והוא הר המורה ושם חלם חלום ועל אותם פסוקים שמסו" פר החלום מדבר רבנו אור החיים ומקשה על כול דבר כותבת התורה והנה דהיינו ויחלום והנה סולם ועוד והנה מלאכי ה' עולים ויורדים בו וכן והנה ה' נצב עליו .

ולמה על כול פעם טרחה התורה לכתוב והנה ועוד והנה כך כמה פעמים הרי ידוע בתורה הקדושה אין מילה מיותרת אז למה כול פעם רשמה התורה והנה

אך יתבאר על פי דברי הנביא זכריה "וחלומות שוא ידברו" כמו שאומרת הגמרא בברכות בפרק אחרון חלומותיו של האדם הם מן המחשבה שחו" שב וכן מן הביטול שמתבטל וסתם ואין בהם ממש על זה כותב רבנו אור החיים על יעקב אבינו העידה התורה והנה כך והנה כך להודיע גדולתו של יעקב שכול החלום שחלם הוא בבחינת נבואה ממש וחס ושלום לא מש" עמום ולא מדמינות כמו חלומות המצוים היום אלא אצלו כל דבר בחלום היה ברור וכיום יאיר כדברי אור החיים הקדוש וזו הכוונה והנה סלם שראה סלם ממש והבין כוונתו וכן והנה מלאכי שראה אותם ממש והבין הענין וכן והנה ה' נצב עליו היות שהאבות הם הרגלים של המרכבה של ה' ועד שבא דוד כותב הסגולה משה שיעקב היה הרגל הרביעית ולכן ה' נצב עליו דהיינו הוא הסיום של המרכבה וזוהי גדולתו של יעקב אבינו חלומותיו היו ממש נבואה והיה הוא רגיל רביעית במרכבה יהי רצון יזכנו ה' ללכת בדרכי האבות בקדושה וטהרה שבת שלום

פלא יועץ ערך-אמונה

אמונה היא היתה לראש פנה. כי המאמין בה', אשר מלא כל הארץ כבודו ועיניו פקוחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כד- רכיו וכפרי מעלליו, צדיק באמונתו יחיה, כי בודאי יזהר בקיום כל המצוות ובדקדוקי המצוות, ויהא זריז במצוות ויזהר להיות נקי מכל חטא, ויתגבר כארי לעבודת בוראו, ולא ישוב מפני כל. כי בעיניו יראה ולבבו יבין כי שם ה' נקרא עליו ועיניו משוטטות בכל הארץ. עין רואה, ואזן שומעת, וכל מעשיו בספר נכתבים. ויבוש מפניו ויעבד עבודתו שלמה ביראה ואהבה ושמחה רבה, ויאמין באמונה שלמה כי יש שכר טוב לצדיקים לפי רב המעשה ולפום צערא אגרא, וענש רע ומר לרשעים על כל דבר פשע. ופלא ומאזני משפט ביד ה' לתת לאיש כדרכיו כפי ערכו והשגתו ויכלתו ולפי הטרחה והשמחה מערכה לקראת מערכה:

ויש עוד גדר אמונה אחרת, אשר ממנה נמשכות כמה מעלות טובות, דהינו להאמין בהשגחתו יתברך בתחתונים על כל פרט ופרט, ושאין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן גוזרין עליו מלמעלה (חולין ז ב), ומפי עליון תצא הרעות והטוב, בין הבאות בידי שמים בין הבאות בידי אדם, כי הרבה שלוחים למקום הן לטוב והן למוטב, והוא הנותן כח לעשות חיל (דברים ח יח), כי לא לחכמים לחם ולא לקלים המרוץ (קהלת ט יא), ומתוך כך לא יחוס על חסרון ממונו במקום עבודת קונו לעשות רצונו, ולא ייגע להעשיר במידי דאסיר, רק יכלכל דבריו במשפט כהגן וכשורה על פי התורה, ולא יקפיד ולא יחניף ולא ישנא את אחיו ולא יקם ולא יטר, כי ידע ויאמין כי ה' אמר לו קלל, והכל מאתו לנכות את מעותו לטובתו. אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא (דברים לב ד). צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו (תהלים קמה יז). וכל דעבד רחמנא, לטב עבד (ברכות ס ב). ומתוך כך יקבל עליו דין שמים בשמחה, ולא יקוץ בתוכחתו:

דיני ערב שבת הלכות שבת מתוך סידורו של כבוד האדמו"ר

סדר לבישת הבגדים

א.לאחר שטבל או רחץ עצמו לכבוד שבת, מיד ילבש בגדי שבת ולא לפני כן, ולא ילבשם בימי חול או בזמן חולי משום שבגדי שבת פועלים הארה בנפש כשם שמצות צדקה אינה מסתלקת מן הפנים כל השבוע בסוד "וצדקתו עומדת לעד". (פע"ח שער השבת פ"ד).

ב.יקפיד האדם ללבוש בגדים נאים בשבת קודש, ומצאנו במכילתא (יתרו כ, ח), ובתורת כהנים (יב, ד) "זכור את יום השבת לקדשו", במה אתה מקדשו? במאכל, ובמישתה, ובכסות נקיה. ומובא בגמרא (שבת קמז). עולא איקלע לפומבדיתא, חזיא רבנן דקא מנפצי גלימיהו (ראה את חכמים מנקים את בגדיהם), כיון שלא היה להם להחליף, ניקו בגדי החול שיהיו נקיים לשבת.

ג.כתב הרמב"ם (הלכות שבת פ"ל, ה"ג) ומכבוד השבת שילבש כסות נקיה, ולא יהיה מלבוש החול כמלבוש השבת, ואם אין לו להחליף, משלשל טליתו כדי שלא יהא מלבושו כמלבוש החול.

ד.רבנו בעל "הפלא יועץ" כתב, שגם בגד הלילה ראוי שיהיה מיוחד לשבת, ולא ילבש בליל שבת בגד של חול.

ה.יקפיד גם שיהיה לו נעלים מיוחדות לשבת קודש.

ו.ראוי להקפיד שבגד של שבת, אם קונה חדש לא יעבירו להיות בגד של יום חול, משום שמעלין בקודש ולא מורידין, אלא ישתדל ליתן אותו במתנה לאחר, שילבש אותו רק ביום שבת קודש.

כתר קדושה תולדות שושלת הזהב של צדיקי
בית עשפחת פינטו גדור ראשון עד דור עשירי
רבנו חיים ויטאל - העהררזו הקדוש
במעלות קדושים וטהורים

נים קדושים שערכת, ועתה, אם הינך נכנס לירושלים, או שאני בטל ועובר מן העולם, או אתה... על כן, לך הלאה ואל תקרב לכאן". מששמע זאת האר"י הקדוש, פנה והלך לו אל הגליל, לעיר הקודש צפת. מאותו זמן לא דרכה רגלו בירושלים (ועל כל פנים אין לנו ידיעה כל כך), וכשנצרך לאיזה דבר בעיר הקודש, שלח את תלמידו רבי חיים ויטאל למלא אותה שליחות.

באחת הפעמים בהם שהה רבי חיים בירושלים, פגע בו המופתי הירושלמי מהלך בהר הבית. המופתי המופתע פנה אליו בשאלה: רבי חיים, איך הינך דורך כאן, הלא הכניסה להר הבית אסורה עליכם באיסור חמור?

השיב לו רבי חיים: הינך טועה, אינני חיים ויטאל. המופתי התפלא עוד יותר, ואמר: איך הינך אומר כך: הלא אני מכיר אותך, ובודאי אתה הוא זה רבי חיים ויטאל, האם רצונך לתעתע ולהתלבי?

רבי חיים לא השיב, אלא תפס בידו, ויצא יחד עימו מהר הבית. כשיצאו יחדיו החוצה, והנה רואה המופתי מול עיניו במרחק מה, את רבי חיים ויטאל עומד בחוץ. המופתי התבלבל לגמרי, שפשף את בעיניו, וקרא בתמהון: מה קורה כאן?

מי מכם הוא רבי חיים ויטאל אותו אני מכיר היטב? השיב לו רבי חיים: דמות זו העומדת בחוץ, הוא רבי חיים ויטאל האמיתי, הדר כאן ביניכם בעולם השפל, אולם אני, אשר פגשת בי בהר הבית, איני אלא דמותו הרוחנית, הנימצאת בגנוי מרומים. בעת הצורך, כאשר מתעוררת דרישה לך, מתלבש אני בדמותו הגופנית לשעה קלה, ופועל פעולתי. אולם רבי חיים ויטאל עצמו, הדר ביניכם, הוא ודאי לא נכנס להר הבית מעולם! סיים דבריו, פרח ונעלם.

לאחר פטירת האר"י, שהה רבי חיים ויטאל צוק"ל כמה שנים נוספות בצפת, ולאחר מכן עבר לגור בירושלים, כפי שהורה לו רבו האר"י הקדוש קודם פטירתו. שם ארע לו, בשנת של"ט, המעשה הבא: יום אחד, מתדפק על דלת ביתו, השמש הערבי הממונה על נקיון הר הבית, שהיה ידוע כשונא יהודים מושבע, ובפיו בקשה מרבי חיים שיכתוב לו קמיע לשמירה.

השתומם רבי חיים, ושאל: מה ארע לך? הלא שונא יהודים מורשע אתה, ומה באת לדרוש ממני ישועה. השיב לו השמש הערבי: רבי, הנה נא ידעתי כי איש אלוקים קדוש אתה, כי אני משמש בבית המקדש, והלי לה בחצות יצאתי מפתח בית המקדש להטיל מים בעזרה, והיה הירח מאיר מאוד כצהרים, ואשא עיני ואראה אותך פורח באויר ומשוטט על בית המקדש שעה אחת. ואתה הוא בעצמך בלתי שום ספק כלל וכלל.

מעניינת מאוד ההקבלה בין מעשה זה, למעשה דומה, אותו סיפר הצדיק רבינו מאיר אבוחצירה זצוק"ל, כפי ששמע מההשד"ר הגאון הצ"ח

דיק רבי אברהם פינטו זצוק"ל מצפת, בשעה שביקר בביתם במרוקו בשנים קדמוניות. וכה סיפר: כידוע, בעת עלותו של האר"י הקדוש ממצרים לארץ ישראל, חשק לבו לבוא להתגורר בירושלים עיר הקודש והמקדש, סמוך ונראה למקום השראת השכינה. אולם, טרם בואו לשם, נפקחו עיניו הקדושות, והנה רואה את השטן ניצב על ירושלים, חרבו שלופה בידו, רגלו אחת בהר הבית, ורגלו האחרת על אחת הכנסות הטמאות השוכנות בעמק הר הזיתים, ובפיו קורא לעברו לאמור: "ראה, על הזמן פגעת בי בכל אותם תיקור

שו"ת הרי"ף

להתאמץ על שלום בית
או להתחיל דרך חדשה

אני פרודה מבעלי בשלוש שנים, אני מאוד רוצה שלום בית, אך בעלי אפילו פעם אחת לא מעוניין לשמוע ורק מדבר אלי לא יפה. האם אני צריכה לחפש את הדרך החדשה שלי בחיים או עדיין לנסות כי יש לנו ארבעה ילדים?

תשובה

צריך לעשות את הכל להחזיר את הבית ולשמור על השלום בית, אין דבר שעומד ליד השלום בית. הגמרא אומרת (גיטין צ:): כל המגרש אשתו ראשו נה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות. אבל אם אדם משתדל ומשתדל ורואה שהדבר הזה אטום חתום וסתום, אז אדם ילך בכבוד בלי לריב. אדם לא יכול לגמור את החיים שלו בבדידות, למצוא בן אדם אחר והקב"ה יעזור שיהיה טוב ויהיה חיים ארוכים וזיווג ודברים טובים.

כענהג כבוד האדמו"ר ללמוד
 נועם אלימלך
 בעוצאי השבת קודש

נועם אלימלך
 פרשת וישב

"וילכו לרעות את צאן אביהם כו'".
 פרש רש"י ז"ל, "נקוד על את, ללמדך שלא
 הלכו אלא לרעות את עצמן". ודבר זה תמוה
 מאוד לומר זאת על קדושי עליון שבטי יה
 אשר בצילם אנו חיים וקיימים בגלות המר
 הזה. ונראה שהפירוש הוא כך, מפני שכך
 וונת השבטים לא היה רק תמיד על ישראל
 לתקן להם קיום בגלות המר הזה והנמרה,
 שבזכותם נחיה בגוים. וידוע ש"צאן" נקראו
 "ישראל", ועל זה נאמר "וילכו לראות את צאן
 אביהם", והיינו ישראל שהלכו לרעותם וליתן
 דעתם עליהם איך שיהיה להם קיום, * על זה
 אמרו, מה פעולה עשאו להדבר הזה שהלכו
 לרעות את עצמם, רצה לומר לתקן את נפשם
 שיהיו כולם ברורים לעבודת הבורא ברוך
 הוא, ויעמוד זכותם לישראל בגלות המר הזה.
 וזה פרוש גם כן "יוסף בן שבע עשרה שנה
 היה רועה את אחיו בצאן" (בראשית לז, ב)
 רצה לומר שגם הוא במדרגה זאת אף על פי
 כן, "הוא נער את בני בלהה" פרוש אף על פי
 כן היה שפל בעיניו יותר מבני בלהה שהם בני
 השפחות:
 *

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
 רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
 העלון הסותף אשר מופץ בניו יורק, לוס אנג'לס, מאנסי,
 מקסיקו, מרוקו וישראל בכל הערים וגזרות המושבים
מכניסים את כבוד האדמו"ר
לשולחן השבת שלכם
 רוצים לקחת חלק בהפצה הענקית
 רוצים להקדיש עלונים לע"ג ולרפואת
 חיינו עכשיו: 050-892-5552

דברי עחשבה ועצקות עפי כבוד האדמו"ר
 רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
 שנתכתבו בזמן העיצור עתון הספר "עחשבת הנפש"

התאוות של העולם וזרם החיים הרסו את הטוהר של הנפש. האדם שקוע כל
 היום בהבלי העולם הזה וחושב על הכל, ומשתדל לדעת על מה שקורה בכל
 העולם, ואצל חברו. אך דבר אחד אינו משתדל להבין ולדעת - את עצמו, את
 הנפש שלו. וכך האדם מאבד את הטוהר והאמת והחבוייה בעצמו. הידיעות
 הרבות מה קרה באפריקה, ומה קרה באמריקה, ומה קרה אצל פלוני ואצל
 אלמוני, גורמות לאדם לאבד מה קורה אצל עצמו.

ואז כאשר הוא עומד להתפלל לבקש על עצמו, לחשוב על עצמו, האדם חושב
 דרך כל מה ששמע וקרא על כל העולם כולו. חושב דרך הלשון הרע ששמע
 על פלוני, ודברי הסרה ששמע על אלמוני, ומה שקרה שמתרחש במקומות
 רחוקים, אך את האמת שבו הוא מאבד, ולכן אינו מגיע לאמת שבו, ואינו מגיע
 לעולם לשקט נפשי, ונמצא בכלבולי דעת עצומים.

אך ידע האדם, ככל שמתנתק ומתרחק מכל ספורי והבלי העולם, וככל שפי
 חות חי את השקר של העולם, ונהיה יותר ויותר עצמו ולומד לשמוע ולהק
 שוב לעצמו, מגיע *ל"אלוקי נשמה שנתת בי טהורה היא". * ואז השקט הנפשי
 הולך לאט לאט ומתעורר בתוכו, עד אשר משתלט עליו במקום הפסולת
 ששומע ורואה כל היום.

ורואים זאת בחוש מתינוק שנולד, איך שיוצא מרחם אמו יודע לנשום לבד בלי
 שמלמדים אותו לנשום, בלי שמספרים לו איך נושמים, התינוק נושם בכוחות
 עצמו. נדמיין בנפשנו שהיו כל מיני רופאים ופרופסורים יושבים עד שמלמד
 דים התינוק איך נושמים ומה עושים, היה התינוק צריך כמה שנים ללכת לבית
 הספר ללמוד לנשום, ובינתיים איך היה חי רגע אחד בלי נשימה?

כך בכל ענייני החיים, תשמע לעצמך, לפניך שלך, החכמה וההשכלה
 שבידיעות שמחדירים כך ומשמיעים לך עם ההרס הגדול של הטוהר של הנ
 שמה שלך. כמה שתלמד לנשום תתרחק מלדעת לנשום, ותאבד את החיים
 שלך. יש דברים שהם צומחים ובאים מהקב"ה, וככל שתדרוש ותחקור ותמ
 לא את ראשך תתרחק מן האמת.

האמונה צריכה להיות תמימה, האדם צריך לסנן מה ששומע ומה שיודע, כי
 השמייעה המרובה של דברים ריקים ולשון הרע מטמטמת את הדעת. והידיעות
 הרבות מסיפורי העולם, משחיתות את הנפש של האדם ומביאות את האדם
 לראיה עקומה ולא בריאה על חיו, וכך נכנס האדם לחיי עצבות
 וריקנות.

כל דבר בחיים יש את הזמן המיוחד שלו, וכאשר בא טוהר מהקב"ה בלי לימו
 דים והסברים, הוא כמו הנשימה לבד, בריא חזק ונצחי. אך כאשר האדם מכנס
 את שכלו וידיעותיו, הדבר נהיה קשה ומסובך, ולעולם אינו מושלם כפי שברא
 בורא עולם.

קדושת העלון
 ודברי התורה יהיו
 לרפואת
 דוד אליהו חיים
 בן שמחה הי"ו
 דינה בת זילפה
 רחל רשל בת זוהרה
 ירין חיים בן נעמה
 בן דואב בן מלכה
 הי"ו

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת:
 אליהו בן אסתר ניסים בן איזה ולהצלחת
 איזה בת אסתר לעילוי נשמת ניסים יעקב בן צביה
 מרים בת אנרייט אלברט אברהם דניאל בן איזה ומשפחתו
 מרים בת סימי בן נינה ז"ל מנחם בן חנה ומשפחתו
 אהרון בן חנה

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"ג

ריטה רבקה בת תמר ז"ל	רבקה בת שמחה ז"ל	בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל	ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל	רוחמה בת חנה ז"ל
בן ציון בן שלום ורות ז"ל	אליהו בן חנה ז"ל	שמחה בת שלום ורות ז"ל	רבי לעזרי וצמן ז"ל	סימונה בת וואליד ז"ל
שמחה בת שלום ורות ז"ל	דוד לוי בן שרה ז"ל	שלום בוקר בן ברכה ברכוסה ז"ל	אמיר וצמן בן מסעודה ז"ל	מרים בנימין ז"ל
פרוספר בן תמו ז"ל	בן וענונו בן שרית ז"ל	אהרון בן חנה ז"ל	רמי רחמים בן אלים ז"ל	אליס בת לאה ז"ל
יקוט בת עלו ז"ל	שלום בן ברכה ברכוסה ז"ל	צמח בן תמו ז"ל	פיליפ בן פרננדו ז"ל	פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל
מאיר בן עלו ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	אסי שאול בן עליזה ז"ל	רבי חיים בר מימה ז"ל	טלי עטר בת מסעודה ז"ל
שרה בת פאניז"ל	שמואל בן אהרון וציפורה ז"ל	תמר בת שמחה ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	ברכה ברכוסה בת מרים